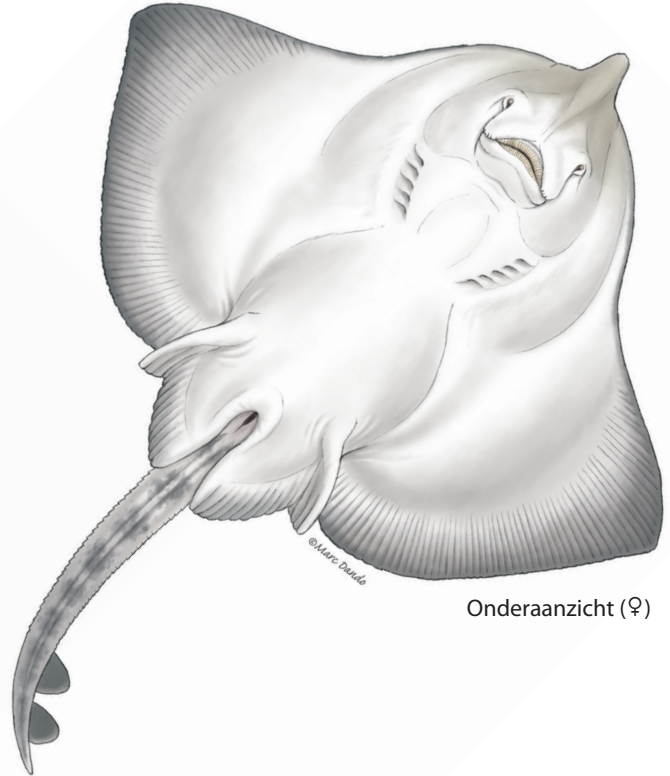

Bovenaanzicht (♀)

Onderaanzicht (♀)

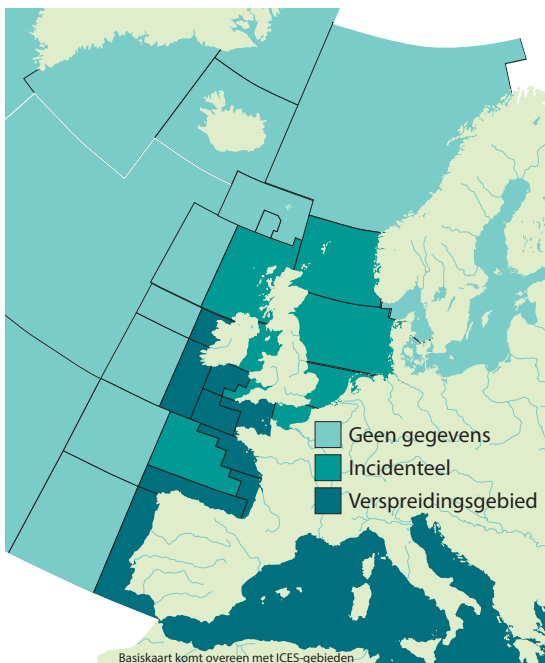
ALGEMENE NAMEN

Witte Rog, Spiesneus (NL) Bordered Skate, Spearnose Skate, White-Bellied Skate (EN), Raie Blanche (Fr), Bandroche (De), Raya Bramante (Es), Razza Bianca (It).

SYNONIEMEN

Raja alba (Lacepède, 1803), *Raja marginata* (Lacepède, 1803), *Raja rostellata* (Risso, 1810), *Raja bicolor* (Risso, 1826), *Raja marginata* (Bonaparte, 1834), *Raja bramante* (Sassi, 1846), *Laeyiraja bramante* (Sassi, 1846), *Lotaraja marginata* (Leigh-Sharpe, 1924).

VERSPREIDING

UITERLIJK

- Groot, tot 200 cm totale lengte.
- Lange snuit met brede basis.
- Staart iets korter dan lichaam.
- Rugzijde grijsblauw bij volwassen dieren, roodbruin bij jonge dieren
- Buikzijde wit met donkere randen.
- Middenrij met ~15 grote stekels over middenlijn.
- Krachtige rijen stekels aan elke zijde van de lage staartrand.
- Een stekel tussen rugvinnen.

De witte rog is een van de grootste Europese roggren, en wordt maximaal 200 cm lang. De rog wordt echter meestal gevonden met een grootte van 60–150 cm (Dulvy *et al.*, 2006). Hij heeft een lange snuit met een brede basis en een smalle punt, die overgaat in een grote, brede ronde schijf. De buitenste hoeken van de borstvinnen zijn spits met schuine randen (Whitehead *et al.*, 1986) en de staart is vaak iets korter dan het lichaam (Barnes, 2008).

Jonge dieren hebben een gladde rugzijde, die geleidelijk aan stekeliger wordt als de rog volwassen wordt. Plekken op de borstvinnen blijven kaal bij grotere exemplaren. Jongere dieren hebben voor en achter het oog stekels. Er staan circa 15 stekels in een middenrij op de staart, die meestal niet tot de achterste vinnen reikt. De staart heeft een stekel tussen de laatste vinnen en stevige rijen stekels aan elke kant van het laatste deel van de staart. De buikzijde van het lichaam is glad bij jonge dieren, en wordt stekeliger als het dier volwassen wordt (Whitehead *et al.*, 1986).

Kleur op de rugzijde varieert van grijsblauw bij volwassen dieren tot roodbruin met vele kleine witte vlekken in jongere dieren. De buikzijde is wit met donkere randen rond de borst- en buikvinnen en langs de staart (Whitehead *et al.*, 1986).

Niet langer algemeen in zijn eerdere leefgebied. De witte rog kan worden gevonden van Ierland en Zuid-Engeland tot Zuid-Afrika en tot in de zuidwestelijke Indische Oceaan. Er zijn meldingen uit de Atlantische Oceaan ten noorden van het Verenigd Koninkrijk, maar deze zijn niet geverifieerd (Dulvy *et al.*, 2006). Komt ook voor in de westelijke Middellandse Zee, tot Tunesië en Griekenland (Whitehead *et al.*, 1986).

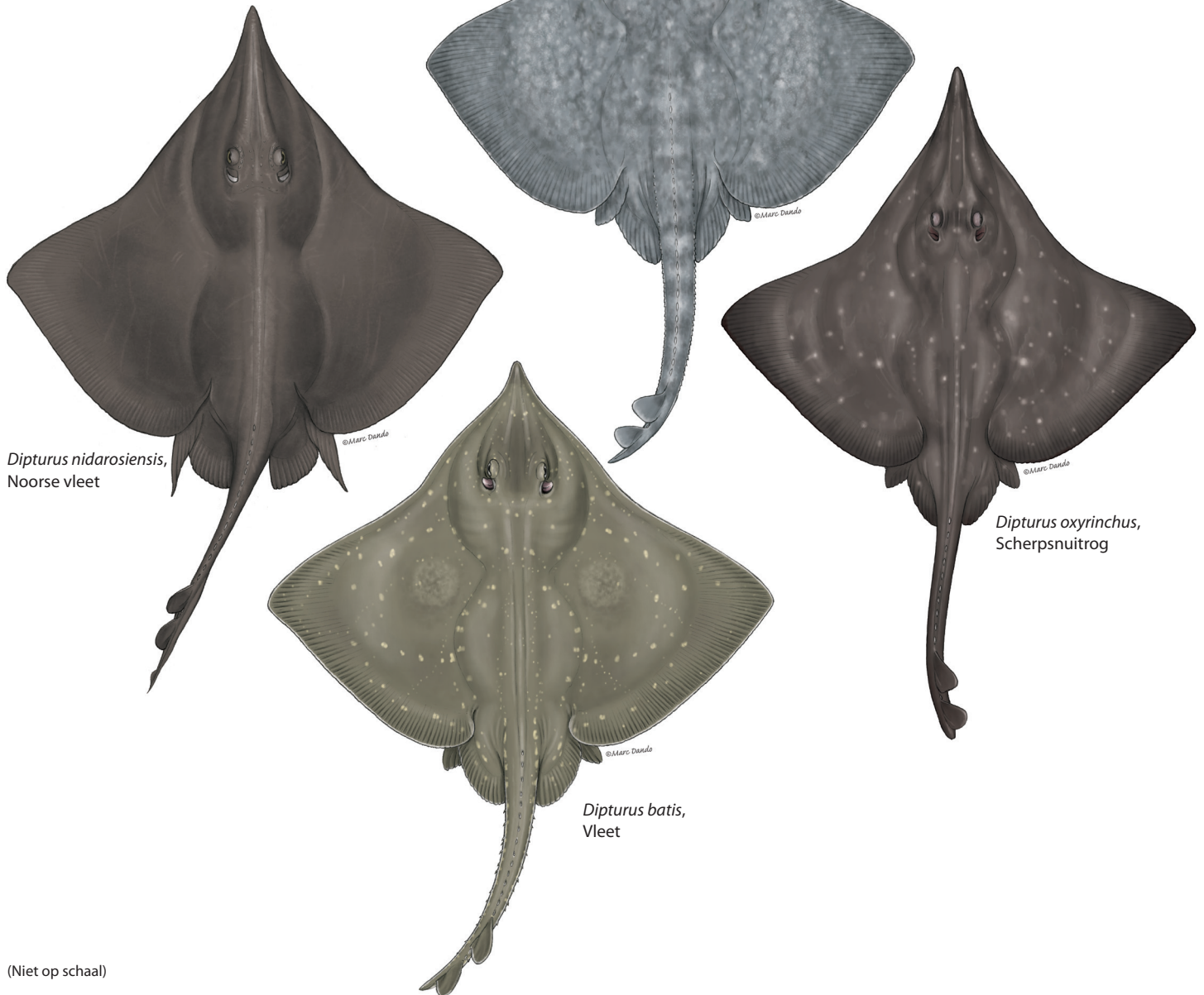
VERGELIJBARE SOORTEN

Dipturus batis, Vleet

Dipturus nidarosiensis, Zwarte vleet

Dipturus oxyrinchus, Scherpsnuitrog

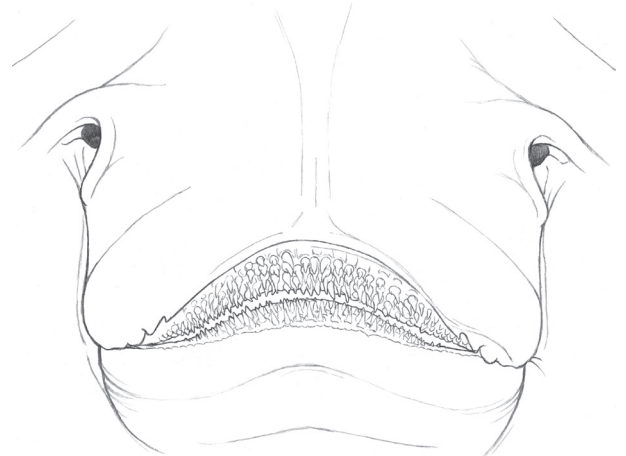
Rostroraja alba,
Witte vleet

(Niet op schaal)

TANDEN

De bovenkaak heeft 48 rijen tanden. De middelste rijen hebben lange, kegelvormige punten. De rijen aan de zijkant zijn stomper met korte punten (Clark, 1926).

ECOLOGIE EN BIOLOGIE

HABITAT

De witte rog is een bodemsoort die wordt gevonden in zandige en rotsige gebieden op 40-400 m diepte. Hij is zeer incidenteel aangetroffen op een diepte van 500 m (Dulvy *et al.*, 2006).

DIEET

Er is weinig bekend over het dieet van deze rog, maar hij voedt zich waarschijnlijk met bodemdieren als vis (beenvissen, maar ook andere elasmobranchen), schaaldieren (krab, garnalen en misyda) en koptogen (octopus en sepia) (Agustin, 2009).

VOORTPLANTING

Er is erg weinig bekend over de voortplanting of levensgeschiedenis van de witte rog. Vermoed wordt dat vrouwtjes bij een lengte van circa 130 cm geslachtsrijp zijn, mannetjes bij een lengte van ongeveer 120 cm (Serena, 2005). Net als alle echte vleten is de witte rog ovipaar. Deze rog legt 55–156 eieren per jaar, met een lengte van 125–183 mm (zonder de hoorns) en een breedte van 100-138 mm, een van de grotere in Europa gevonden eikapsels (Dulvy *et al.*, 2006; Shark Trust, 2008). De incubatieperiode is ongeveer 15 maanden maar de grootte van de pas uitgekomen rogjes is onzeker hoewel Clark (1926) een waarde voor de totale lengte geeft van 29,2 cm (Clark, 1926).

COMMERCIEEL BELANG

In het verleden werd er gericht op de witte rog gevestigd, maar deze heeft altijd geleid tot een snelle uitputting van de bestanden, waarna de visserij werd gesloten, zoals in de Franse havenstad in het midden van de zestiger jaren van de vorige eeuw (Iglésias *et al.*, 2007). De soort werd als bijvangst gevangen door op meerdere soorten gerichte trawlvisserij in de Middellandse Zee en langs het Iberische Schiereiland, waar hij als bijvangst voor consumptie werd aangeland (Dulvy *et al.*, 2006).

BEDREIGINGEN, BESCHERMING EN WETGEVING

Net als andere grote roggensorten heeft de witte rog een lange levensduur, groeit hij langzaam en is laat geslachtsrijp, en brengt slechts een relatief klein aantal jongen voort. Door deze kenmerken is hij zeer gevoelig voor antropogene invloeden, met name overbevissing (Dulvy *et al.*, 2006). Uit schattingen van ICES wetenschappers lijkt, dat de witte rog sterk in aantal is teruggelopen en hij mogelijk geheel verdwenen is uit de Keltische Zee. Hij wordt nog maar zo zelden aangeland in Frankrijk dat de naam op vismarkten niet meer bekend is (MCS, Onbekend, Iglésias *et al.*, 2007). In de havenstad Concarneau liep het aantal aangelande witte roggens tussen 1964 en 2006 terug met 99,4% (Iglésias *et al.*, 2007).

In 2002 werd een voorstel om de witte rog op te nemen in Schedule 5 van de Britse Wildlife and Countryside Act (1981) niet aanvaard (JNCC, Onbekend). Hij is opgenomen in de conventies van Barcelona en Bern (Dulvy *et al.*, 2006).

In 2007 werd de witte rog opgenomen in de lijst voor het UK Biodiversity Action Plan (BAP). Hoewel dit voor de soort geen wettelijke bescherming levert, omvat dit actieplan wel bepalingen om tot Europese beschermende maatregelen te komen. De hoofddoelen bestaan onder meer uit plannen om populaties in toevluchtgebieden te stabiliseren en het faciliteren van e migratie van dieren vanuit die gebieden naar gebieden waar ze schaars of uitgestorven zijn.

In 2009 werd de witte rog door de Europese Commissie beschermd in de ICES gebieden VI, VIIa-c, VIIe-k, VIII en IX, hetgeen inhoudt dat hij daar niet gericht kan worden bevestigd of als bijvangst kan worden behouden. Omdat elasmobranchen geen zwemblaas hebben die te veel kan uitzetten of scheuren is aan te nemen dat ze het vangen en terugzetten beter zullen doorstaan dan beenvissen (DEFRA, 2008). Waarschijnlijk zal de terugzetverplichting de vismortaliteit aanzienlijk terugbrengen.

EIKAPSEL

- 1 Groot, 125–183 mm lang (zonder de hoorns)
- 2 Zeer vierkante kapsels, bijna net zo breed als lang.
- 3 Duidelijke randen over de gehele zijlengte (Shark Trust; 2008).
- 4 Eikapsel lijkt op dat van de blonde rog, *Raja brachyura*. (Eikapsel, weergegeven op de helft van de ware grootte)

IUCN RODE LIJST BEOORDELING

Critically Endangered (2014). Ernstig bedreigd (2014) in Europese wateren.

BEHANDELING

- Voorzichtig vasthouden.
- Rij grote stekels midden op de rug.
- Rij stekels langs laagste rand van staart.
- Doorn tussen rugvinnen.

REFERENTIES

- AGUSTIN, L. Q. 2009. *Rostroraja alba*. White Skate. Fishbase. www.fishbase.org.
- BARNES, M. K. S. 2008. *Rostroraja alba*. White or Bottlenosed Skate. Marine Life Information Network: Biology and Sensitivity Key Information Sub-programme [on-line]. Plymouth: Marine Biological Association of the United Kingdom. www.marlin.ac.uk.
- CLARK, R. S. 1926. Rays and Skates. A Revision of the European Species. Fishery Board for Scotland. HM Stationary Office. Edinburgh, UK.
- DEFRA. 2008. Impact Assessment of Tope Shark Protection Measures. www.defra.gov.uk.
- DULVY, N. K., PASOLINI, P., NOTARBARTOLO DI SCIARA, G., SERENA, F., TINTI, F., UNGARO, N., MANCUSI, C., ELLIS, J. E. 2006. *Rostroraja alba*. In: IUCN 2008. 2008 IUCN Red List of Threatened Species. www.iucnredlist.org.
- IGLÉSIAS, S. P., TOULHOAT, L., SELLOS, D. Y. 2007. Resurrection Before Extinction for the World's Largest Skate? Poster Presentation. European Elasmobranch Association, 11th Annual Scientific Meeting. Brest, France.
- JNCC. Unknown. The Wildlife and Countryside Act 1981. www.jncc.gov.uk.
- MCS. Unknown. Fish to Avoid. www.fishonline.org.
- SERENA, F. 2005. Field Identification Guide to the Sharks and Rays of the Black Sea. FAO. Rome, Italy.
- SHARK TRUST. 2008. Identify Your Eggcase. www.eggcase.org.
- WHITEHEAD, P. J. P., BAUCHOT, M. L., HUREAU, J. C., NIELSEN, J., TORTONESE, E. (Eds.). 1986. Fishes of the Northeast Atlantic and Mediterranean. UNESCO. Paris, France.

Tekst: Richard Hurst.
Illustraties: Marc Dando.

Literatuurverwijzing

Shark Trust; 2010. An Illustrated Compendium of Sharks, Skates, Rays and Chimaera. Chapter 1: The British Isles and Northeast Atlantic. Part 2: Sharks.

Neem voor verbeteringen of correcties contact op met:
Sportvisserij Nederland, Tel. 030-6058400
vangstenregistratie@sportvisserij nederland.nl
www.sportvisserij nederland.nl

Oorspronkelijke tekst:
The Shark Trust, 4 Creykes Court, The Millfields
Plymouth, Devon PL1 3JB, Verenigd Koninkrijk
www.sharktrust.org, e-mail: enquiries@sharktrust.org

Kijk voor meer materiaal op www.haairog.nl (Nederlands)
www.sharktrust.org/ID (Engels)

Registered Company No. 3396164.
Registered Charity No. 1064185

Deze Nederlandse uitgave werd mogelijk gemaakt door:

www.sportvisserij nederland.nl/

www.dutchsharksociety.org

www.elasmobranch.nl/